

Міністерство освіти і науки, молоді та спорту України
Рівненський державний гуманітарний університет

МАТЕРІАЛИ
V Міжнародної
науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців

„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
МОЛОДИХ”

Частина 1. Психолого-педагогічний напрям

18-19 квітня 2012 року
м. Рівне

ББК 72
УДК 001+37+316.3
Н-34

**НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ:
Матеріали V Міжнародної науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців. Частина 1. Психолого-
педагогічний напрям. – Рівне: РВВ РДГУ. – 2012. – 191 с.**

Програмний комітет:

- Постоловський Руслан Михайлович** – кандидат історичних наук, професор, ректор РДГУ–
голова оргкомітету;
- Поніманська Тамара Іллівна** – кандидат педагогічних наук, професор, проректор з
наукової роботи РДГУ – заступник голови оргкомітету;
- Гон Максим Мойсейович** – доктор політичних наук, професор;
- Павелків Роман Володимирович** – доктор психологічних наук, професор;
- Пальчевський Степан Сергійович** – доктор педагогічних наук, професор;
- Петрівський Ярослав Борисович** – доктор технічних наук, професор;
- Сяський Андрій Олексійович** – доктор технічних наук, професор;
- Батишкіна Юлія Валеріївна** – кандидат технічних наук, доцент;
- Воробйова Ірина Анатоліївна** – кандидат педагогічних наук, доцент;
- Галуха Любов Юріївна** – кандидат історичних наук, доцент;
- Дичківська Ілона Миколаївна** – кандидат педагогічних наук, професор;
- Мельник Віра Йосипівна** – кандидат географічних наук, доцент;
- Сілкова Галина Василівна** – кандидат педагогічних наук, доцент;
- Суржук Тетяна Борисівна** – кандидат педагогічних наук, доцент;
- Сяський Володимир Андрійович** – кандидат технічних наук, доцент;
- Чернігівець Тетяна Іванівна** – кандидат педагогічних наук, доцент;
- Черній Алла Леонідівна** – кандидат політичних наук, доцент;
- Хижнякова Надія Олександрівна** – кандидат економічних наук, доцент.

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного гуманітарного
університету (протокол №8 від 30.03.2012р.)

У своїй роботі ми основну увагу приділяємо розвитку сюжетно-рольової гри, як провідної для даного віку дітей. Зокрема, використовувались такі ігри як «Подорож», «Будівництво», «Школа», «Подорож з героями улюблених книг» та інші. Але не залишаємо поза увагою й інші види ігор, зокрема рухливі, які істотно впливають на фізичний розвиток і підготовку до школи, дидактичні ігри, будівельно-конструктивні ігри які готують руку дитини до письма, сприяють формуванню навчальної діяльності, забезпечують особистісний розвиток дитини, є засобом соціалізації дитини, сприяють удосконаленню мовлення дітей, розвивають вольові якості.

Контрольний етап експериментального дослідження проходив з використанням тих же діагностичних завдань, що застосовувалися для виявлення рівня готовності дітей старшого дошкільного віку до навчання в школі на констатувальному етапі дослідження.

За результатами проведеного спостереження за ігровою діяльністю дітей старшого дошкільного віку ми виявили значні зміни у розвитку ігрової діяльності. Ми виявили, що в грі виділяється підготовчий етап, діти зацікавлені в спільній діяльності і при цьому часто використовують предмети-замінники. Сюжет гри різноманітний, відображає ряд сюжетних ліній. Рольові дії передають характер взаємин між учасниками гри. Діти все частіше проявляють самостійність у виборі тематики гри, ролей, самостійно встановлюють правила.

Результати контрольного експерименту свідчать, що після завершення програми педагогічного експерименту спостерігалось зростання показників рівнів готовності дітей до навчання в школі. Таким чином, отримані результати засвідчили, що існує чітка необхідність висвітлення ігрової діяльності старших дошкільнят, пов'язана з тим, щоб забезпечити всебічний розвиток дитини, можливість орієнтуватися в соціумі, необхідні як для успішного навчання дитини в дитячому садку, так і подальшому навчанні дитини в школі.

Список використаних джерел

1. Бурова А. Організація ігрової діяльності дошкільників / А.Бурова // Вих.-мет. дошкільного закладу. – 2009. – №1. – С.29-33.
2. Виготский Л.С. Детская психология / Л.С.Виготский // Собр. соч. в 6т. – Т.4. – М., 1984.
3. Ілляшенко Т. Про готовність дітей до шкільного навчання / Т.Ілляшенко // Початкова школа. – 2007. – № 3. – С. 69 – 71.
4. Круглова Н.Ф. Как помочь ребенку успешно учиться в школе / Н.Ф. Круглова. – СПб: Питер, 2004.
5. Поніманська Т. Дошкільна педагогіка: навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів / Т. Поніманська. – К., 2004.
6. Северина С. Роль гри в дошкільному дитинстві / С. Северина // Психолог. – 2005. – березень 9(153). – С. 7-10.
7. Чуб Н. Комплексні тести готовності дитини до школи / Художник Є.Мартиненко / Н. Чуб. – Х., 2007.

ВИКОНАВСЬКА МАЙСТЕРНІСТЬ ЯК ЄДНІСТЬ ТЕХНІЧНОЇ І ХУДОЖНЬОЇ СТОРІН В ПРОЦЕСІ ВИКОНАННЯ ТВОРІВ МУЗИКАНТАМИ-ДУХОВИКАМИ

*Палаженко О.П., викладач кафедри духових та ударних інструментів
Рівненський державний гуманітарний університет*

В широкому розумінні поняття “майстерність” було запропоноване видатним фахівцем з психології професором К. Платоновим. На його думку, педагогічна майстерність – це своєрідний сплав особистої культури, знань і світогляду вчителя, його багатосторонньої теоретичної підготовки з удосконаленням оволодінням прийомами навчання й виховання, педагогічною технологією та передовим досвідом [4, с. 5]. Крім того, це вид діяльності, який торкається переважно внутрішньої сфери вчителя: бажання стати майстром педагогічної справи; переконання в тому, що майстерність забезпечує не лише високу результативність праці, а й почуття задоволення від неї, утвердження себе як фахівця.

Розглядаючи проблему музично-виконавської майстерності сучасні науковці – В.М. Апатський, Ю.М. Бай, М.М. Берлянич, В.П. Білоус, Н.Б. Брояко, Б.Л. Гутников, А.Т. Попов, Г.Ф. Саїк, В.П. Сраджев охоплюють велике коло питань. Зокрема, вивчають виконавську діяльність і її складові: композиторську творчість, творчість інтерпретатора та співтворчість слухачів; наявність необхідних знань, здатності до розкриття авторської концепції музичного твору; взаємодія і взаємовплив технічної і художньої сторін виконавського мистецтва; творчі можливості ігрового апарату; уміння виконавця узгодити музичну інтерпретацію твору з особистісною художньо-ціннісною орієнтацією, виявити власне естетично-оцінне ставлення до змісту музичного твору під час виконання; уміння та здатність виконавця коригувати власний психічний стан під час концертного виступу та ін.

Аналіз сучасних наукових позицій показав, що майстерність виконавця залежить від багатьох взаємодіючих чинників, тому формування виконавської майстерності є однією з вагомих **актуальних** проблем музично-виконавського мистецтва.

У музичному мистецтві майстерність існує як невід’ємна складова виконавської діяльності. У вітчизняній музичній педагогіці поняття “музична виконавська майстерність” вперше сформулював видатний педагог і музикант-виконавець професор М. Давидов. На його думку “виконавська майстерність” є вільним володінням інструментом і собою, емоційно яскраве, артистичне, співтворче, технічно досконале втілення музичного твору в реальному звучанні” [9, с. 14]. Безумовно, майстерність формується і вдосконалюється в процесі музично-професійної підготовки музиканта-виконавця. Б. В. Асаф’єв вважає, що для опанування професією музиканта, необхідний синтез високої духовної культури і технічної досконалості [1, с. 59]. Недаремно поняття “техніка” походить від грецького слова “техне”, що означає майстерність, мистецтво.

Про взаємодію технічної і художньої сторін виконавської майстерності наголошували видатні композитори: Л. Бетховен, Й. Брамс, Ф. Бузоні, Ф. Ліст та ін., а також відомі педагоги-музиканти: Б.В. Асаф’єв, А.Г. Рубінштейн, Л.М. Оборін, Г.Г. Нейгауз, які основою виконавської майстерності вважали художню сторону виконання, а техніку розцінювали як засіб виконання музичного твору [1, с. 75]

На нашу думку, робота над технікою завжди відбувається заради музики, тому що техніка як засіб піднімає виконання музиканта на вищий рівень і тим самим допомагає точніше передати слухачам художній задум музичного твору.

Розглядаючи питання майстерності як універсальної проблеми музично-виконавського мистецтва, необхідно наголосити, що в сучасних умовах творчість композитора і виконавця є відносно самостійними видами творчої діяльності. Якщо композитор створює художній твір, то виконавець зобов'язаний відтворити художню сутність твору і передати її слухачам.

Передусім, мова йде про таку специфічну ознаку виконавства, як наявність художньої інтерпретації. В музикознавстві поняття “інтерпретація” визначається як художнє тлумачення музичного твору в процесі його опанування і виконання [7, с. 321]. Наприклад, під час вивчення музичного твору композиторські вказівки стосовно таких виражальних засобів як темп, динаміка, фразування, артикуляція повинні виконуватися, що неодмінно впливає на кінцевий результат – створення виконавського тлумачення. Причому, тлумачення різних виконавців можуть суттєво відрізнятися один від одного. Композитор не може передбачити всіх можливих варіантів виконання свого твору навіть тоді, коли він надзвичайно детально вказує в музичному тексті всі найважливіші моменти. Перед виконавцем все одно відкритий простір для власного емоційного тлумачення. Пояснити це можна тим, що кожен музикант має свій рівень підготовки, своє бачення і розуміння твору, задумів композитора, а також це визначається рівнем розвитку мислення та уяви, своїх особистісних рис. Тобто інтерпретація передбачає індивідуальне бачення художнього твору та особистісне до нього ставлення у свідомості виконавця, враховуючи традиційні форми суспільного музикування, як і зазначав науковець Г.Саїк [12].

На його думку, “...інтерпретація музики – це індивідуально-образне тлумачення виконавцем об’єктивної композиторської інформації, що характеризується рисами ідеально-уявного бачення предмета трактування” [12]. Науковець також вважає, що “...ціннісною ознакою виконавської інтерпретації є художність... Художність – це потенціал твору, а не об’єктивна реальність, і фіксується та здійснюється вона тільки у процесі художньо-інтерпретаційного виконання” [12].

Отже, важливою характеристикою виконавської майстерності виступають художньо-інтерпретаційні уміння виконавця, що відображають рівень його образного сприймання, культури почуттів, естетичних ідеалів і смаку, творчих здібностей.

Розвиток музично-виконавської майстерності вимагає тривалої праці, яка залежить від функціонування усіх систем організму виконавця: нервової системи, характеру, інтелекту, вміння спрямовувати себе в бажаному напрямку, сили волі тощо. Особливе значення має врахування типу темпераменту музиканта. При цьому варто мати на увазі, що темперамент обумовлює шляхи та способи праці, але не рівень досягнень музиканта. Тобто з урахуванням своєї індивідуальності кожен музикант-виконавець найефективніше використовує свої можливості, шукає прийоми та способи, що допомагають йому, в залежності від свого темпераменту, досягти бажаних результатів у творчій діяльності.

Творча реалізація майстерності виконавця без сумніву відбувається під час концертного виступу. Успішність виступу музиканта-виконавця залежить не тільки від рівня “готовності” музичного твору, а також й від його спроможності творчо працювати під час концертного виступу. Майстерність музиканта-виконавця визначається і вмінням “входити в образ”, тобто створювати і передавати слухачеві емоційну природу музичного твору. Проте музикант-духовик виконує під час концертного виступу не лише один твір. Його репертуар переважно складається з різноманітних творів, які не можуть бути емоційно подібними, а це вимагає від виконавця відповідної психологічної пристосованості, емоційної гнучкості, своєрідної почуттєвої лабільності.

Також якість виконавської майстерності під час концертного виступу, на думку багатьох музикантів, залежить і від емоційного стану. Наприклад, відчуття *хвилювання* властиве кожному виконавцю незалежно від сценічного досвіду. Щоб успішно боротися з хвилюванням, його необхідно просто **тренувати, як зазначає В.М. Апатський** [1]. Варто також зазначити, що концертування відбувається по пам’яті. В музичній педагогіці виділяють такі її види, як: слухова, зорова, рухова (механічна, технічна), логічна. Музична пам’ять для музиканта є фундаментом його виконавської діяльності. Тому необхідно одночасно розвивати всі її види.

Досліджуючи психологічні аспекти формування виконавської художньої майстерності, В. Білоус розкриває *структуру музично-виконавської майстерності*. На її думку, *структура музично-виконавської майстерності* включає такі компоненти: теоретичний, технічний, художній, суспільно-психологічний (комунікаційний) [3, с. 213]. *Теоретичний компонент* виконавської майстерності визначається музичною грамотністю. *Технічний компонент* майстерності характеризується точністю, швидкістю, пластичністю та енергійністю виконуваних музично-ігрових рухів, рівнем володіння інструментальними прийомами з урахуванням акустичних можливостей інструмента. Рівень сформованості цього компонента визначає віртуозність гри музиканта-інструменталіста. *Художній компонент* майстерності дозволяє музиканту-виконавцю не тільки грою, а й рухами, мімікою, жестами, позою передавати слухачеві емоційний і художній зміст музичного твору, викликати адекватні почуття у слухачів. Художній компонент виконавської майстерності полягає і в інтерпретаторській осмисленості виконавського інтонування мікро- та макроструктури і динаміки музичного твору, драматургії цілісної музичної форми виконуваного твору. Останній компонент В. Білоус вважає головним. *Суспільно-психологічний (комунікаційний) компонент* виконавської майстерності полягає в спілкуванні зі слухачем за допомогою “мови тіла” (міміки, жестів, музично-ігрових рухів, пози та ін.). На її думку, поведінка артиста на сцені – це не тільки передавання слухачам змісту музичного твору, але й процес його спілкування з публікою в концертному залі. Артист презентує себе не тільки грою, але також зовнішнім виглядом, поведінкою, тощо [4, с. 14].

Отже, майстерність отожднюється з вправністю, мистецтвом, ознакою яких є досконала творча обізнаність особистості про предмет його діяльності, що характеризується унікальністю, неповторністю, індивідуальністю уміння, оригінальністю майстра щодо вирішення творчих завдань. Слід наголосити, що знання, уміння, навички у процесі становлення професійної майстерності ще доповнюються і волею, і наполегливістю, і працелюбністю. Виключно на цьому ґрунті міцніє і розвивається майстерність.

Отже, виконавська майстерність – це характеристика високого рівня, що передбачає здатність виконавця до глибокого осягнення художнього змісту музики, технічно досконалого та артистичного втілення музичного твору в реальному звучанні. Формування і розвиток виконавської майстерності – складний, планомірний, цілеспрямований процес підвищення рівня музично-виконавської досконалості музиканта, який набувається в процесі його музичної діяльності.

Список використаних джерел

1. Апатский В.Н. Основы теории и методики музыкально-исполнительского искусства: учеб. Пособие / В.Н. Апатский. – К.: НМАУ ім. П.І. Чайковського, 2006. – 432 с.
2. Білоус В.П. Вплив хвилювання на формування художньої майстерності домриста / В.П. Білоус // Науковий вісник НМАУ ім. П.І. Чайковського. – К., 2003. – Вип. 26. Музичне виконавство. Кн. дев’ята. – С. 226 – 241.
3. Білоус В.П. Мотиви музичної діяльності і їх значення у формуванні майстерності музиканта / В.П. Білоус // Актуальні проблеми історії, теорії та практики художньої культури. Збірник наукових праць. – К., 2003. – Вип. XI. Частина друга. – С. 210 – 219.

4. Білоус В.П. Психологічні аспекти формування виконавської художньої майстерності: автореф. дис... канд. мистецтв: 17.00.03 / В.П. Білоус. – К.: НМАУ ім. П.І. Чайковського, 2005. – 20 с.
5. Білоус В.П. Темперамент та індивідуальний стиль діяльності музиканта-інструменталіста / В.П. Білоус // Науковий вісник НМАУ ім. П.І. Чайковського. – К., 2004. – Вип. 38. Музичний стиль: теорія, історія, сучасність. Збірка статей. – С. 255 – 262.
6. Ваврик Р. Методичні рекомендації з курсу “Фортепіано” / Р. Ваврик. – Львів: Добра справа, 2007. – 20 с.
7. Великий тлумачний словник сучасної української мови [уклад. і голов. ред. В.Т. Бусел]. – К.: Ірпінь: ВТФ “Перун”, 2004. – 1440 с.
8. Гуренко Е.Г. Проблемы художественной интерпретации: философский анализ / Е.Г. Гуренко. – Новосибирск: Наука, 1982. – 39 с.
9. Давыдов Н.А. Теоретические основы формирования исполнительского мастерства баяниста: автореф. дис. ... д-ра искусствоведения: 17.00.02 / Н.А. Давыдов. – К., 1990. – 29 с.
10. Докшицер Т. Путь к творчеству / Т. Докшицер. – М.: Муравей, 1999. – 216 с.
11. Ломов Б.Ф. Методологические и теоретические проблемы психологи / Б.Ф. Ломов. – М.: Наука, 1984. – 444 с.

ВИВЧЕННЯ ТА ПОПЕРЕДЖЕННЯ ПОМИЛОК У ЧИТАННІ, ШЛЯХИ ЇХ УСУНЕННЯ

Пекач Н.В., студент

**Суржук Т.Б., кандидат педагогічних наук, доцент
Рівненський державний гуманітарний університет**

У статті розглядаються проблеми формування повноцінної навички читання, попередження й усунення помилок, які допускають учні під час навчання їх читати.

Ключові слова: навичка читання, помилки, регресія, антиципація (здогадка), причини помилок, шляхи усунення.

Одним із найважливіших умінь дитини є вміння читати. Тому відправним пунктом в організації роботи на уроці читання є розвиток техніки читання. Чим швидше сформується повноцінна навичка читання, тим успішніше учні засвоюють програмний матеріал [2, с. 3].

Впродовж навчання в початковій школі молодші школярі постійно оволодівають технічною і смисловою сторонами читання. Складовими техніки читання є: спосіб, правильність, виразність і темп. Кінцевим завданням розвитку навички читання є розуміння прочитаного, техніка читання – це тільки засіб для досягнення цієї мети. Тому працювати над текстом треба так, щоб одночасно удосконалювати техніку читання та вміння розуміти зміст прочитаного. Техніка читання та розуміння тісно взаємопов'язані. Так, помилки в сприйманні (зміна букв, перестановка, вставка, пропуск і т. д.) приводять до спотворення смислу прочитаного, а неправильне розуміння смислу – до помилкового розпізнання слова та його форм.

Вивчення типових помилок, яких припускаються учні під час читання та способи їх попередження й шляхи усунення є актуальним питанням сьогодення, бо від ступеня сформованості навички читання залежить не тільки подальше навчання та успішність учнів, а й інтелект дитини як особистості. Над питанням ступеня сформованості повноцінної читацької навички працюють багато вітчизняних і зарубіжних вчених, професорів, методистів, вчителів шкіл, психологів. Вони досліджують дане питання, тому що читання є запорукою, основою успішного навчання дітей у початковій школі та подальшому навчальному процесі. До таких науковців сучасності належать: В. Антипець, Є. Антоношук, Л. Гапоненко, Т. Горбунцова, І. Гудзик, Н. Деркач, О. Климиста, Г. Коваль, Г. Кудіна, М. Львов, З. Новлявська, Т. Рамзаєва, О. Савченко, М. Соловейчик, О. Сосновська, К. Прищепа. Також цим питанням займаються вчителі початкових класів: О. Боговарова, М. Гриневич, Т. Довженко, О. Заїка, С. Клименко, Ю. Клименко, Н. Коваль, К. Козак, В. Лішук, Т. Мозгова, В. Побігач, О. Пронічева, О. Тютюнникова, Л. Яцента та багато інших.

Великого значення педагоги надають оволодінню учнями технікою читання. Так, заслуговує на увагу досвід роботи вчителів-практиків: заслужених вчителів України Я. Дрозд (Добропільська середня школа Бучацького району, що на Тернопільщині), Г. Мороз (Розтоцька середня школа), П. Нагачевської (ЗОШ № 13 м. Кам'янець-Подільського), З. Романюк (ЗОШ № 11 м. Тернополя), Р. Пальцун (ЗОШ № 15 м. Кам'янець-Подільського).

У 70-80 роках ХХ ст. залежність розуміння тексту від сформованості якостей читання досліджувалась відомим українським методистом Н. Скрипченко. В її працях утверджувалась ідея взаємозв'язаного формування вмінь читати і усвідомлювати текст, осмислювати не лише фактичний зміст, а й виконувати різноманітні аналітичні завдання, які дозволяють зрозуміти учням його головну думку [5, с. 56].

Про важливість навчання сприйняття художніх творів школярами пишуть відомі методисти, такі як М. Васильєва, М. Оморокова, Н. Светловська.

Над проблемою повноцінного сприйняття тексту (художнього твору) працювали і продовжують працювати багато вітчизняних і зарубіжних вчених. Серед них можна виокремити таких як: Г. Кудіна, М. Львов, З. Новлявська, Т. Рамзаєва, О. Савченко, М. Соловейчик, О. Сосновська [1, с. 12].

В результаті аналізу науково-методичної літератури і проведених досліджень, можна зробити висновок про те, що читання вважається правильним тоді, коли учень не допускає: 1) заміни, пропусків, перестановок, спотворення, повторів букв, звуків, складів, слів у тексті; 2) дотримується норм наголошення та орфоєпії у системі голосних (ненаголошені [e], [и], чітка вимова звука [o]); 3) чітко вимовляє дзвінки приголосні у кінці слова та у кінці складу перед наступним глухим; 4) нормативно вимовляє звуки [дж], [дз], [дз'], [г'], [ф]; 5) правильно вимовляє слова, які передбачені програмою для кожного класу [5, с. 54].

Загальновідомо, що не всі діти досягають однакових результатів під час навчання читати.

Виділяють такі найбільш типові помилки в учнів під час читання: 1) пропуск (букви, складу, слова, фрази, рядка); 2) перестановка (букв, складів, слів, рядків); 3) додаткова вставка (складів, слів); 4) повтор (рядка, фрази, слова, складу); 5) заміна; 6) помилковий наголос; 7) підміна однієї граматичної форми іншою (множини – одноиною; жіночий рід – чоловічим) та ін. До правильності читання відносно також дотримання вимог, пов'язаних з літературною вимовою. Навчання правильного читання передбачає і боротьбу з дефектами мовлення, оскільки наявність їх утруднює розуміння слів [2, с. 22].

Найхарактернішими помилками у вимові учнів є: ненаголошений звук о діти вимовляють, як а; приголосні перед е пом'якшують, а не вимовляють твердо; губні б, п, в, м у кінці слів вимовляються м'яко, а не твердо, як це характерно для української мови (голуб, сім, степ). Під час читання діти міських шкіл дзвінкі приголосні у кінці слова чи складу часто вимовляють не дзвінко, а оглушують (дуб – дуп, дід – діт, мороз – морос, книжки – книшки); не розрізняють м'якої і твердої

ПСИХОЛОГО–ПЕДАГОГІЧНИЙ НАПРЯМ

Молодий педагог

Адамчук С.В., Павелків О.М. ДИДАКТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДО ВИВЧЕННЯ ГЕОМЕТРИЧНИХ ПЕРЕТВОРЕНЬ В ШКІЛЬНОМУ КУРСІ МАТЕМАТИКИ	1
Азарова У.В., Коваль В.В. ЕКОЛОГІЧНЕ ВИХОВАННЯ УЧНІВ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ МАТЕМАТИКИ В СЕРЕДНІЙ ЗАГАЛЬНООСВІТНІЙ ШКОЛІ.....	2
Анисимова Л.С. СИСТЕМА ПЕДАГОГИЧЕСКИХ ЗАДАЧ В ПРОФЕССИОНАЛЬНОЙ ПОДГОТОВКЕ БУДУЩИХ УЧИТЕЛЕЙ НАЧАЛЬНЫХ КЛАССОВ.....	4
Бізюк К.В., Суржук Т.Б. ОПРАЦЮВАННЯ ФАКТИЧНОГО ЗМІСТУ ТЕКСТУ НА УРОКАХ ЧИТАННЯ.....	6
Ваколюк А.М., Вербець В.В. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ МОРАЛЬНО-ЕТИЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	7
Вангрет Н.О. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ВИКОРИСТАННЯ ДИХАЛЬНОЇ ГІМНАСТИКИ В ОЗДОРОВЧІЙ РОБОТІ З СТАРШИМИ ДОШКІЛЬНИКАМИ	9
Власюк О.В., Гетманчук Н.О. ВИКОРИСТАННЯ УСНОЇ НАРОДНОЇ ТВОРЧОСТІ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ	11
Возняк І.М., Юсенко А.С., Фещук Ю.В. ДИДАКТИЧНІ ЗАСАДИ ЗМІСТУ КУРСУ КРЕСЛЕННЯ В ПОЗАШКІЛЬНОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ.....	13
Возняк Н.В., Суржук Т.Б. ПРОГРАМНІ ВИМОГИ ДО ХУДОЖНЬОГО ТВОРУ НА УРОКАХ ЧИТАННЯ В 3-4 КЛАСАХ	14
Высоцкая Е.В., Зеленев Е.А. ВОСПИТАНИЕ ТОЛЕРАНТНОСТИ В МУЛЬТИКУЛЬТУРНОМ ОБРАЗОВАТЕЛЬНОМ ПРОСТРАНСТВЕ КАНАДЫ	16
Галатюк М.Ю. ДИДАКТИЧНА СИСТЕМА РОЗВИТКУ НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТАРШОКЛАСНИКІВ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ ПРИРОДНИЧИХ ПРЕДМЕТІВ	18
Гарбар В.В., Сингаївський Д.В., Трофімчук В.М. РОЗВИТОК ТЕХНІЧНОГО МИСЛЕННЯ У МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ТЕХНОЛОГІЙ З ВИКОРИСТАННЯМ ЗАДАЧ.....	19
Гецько С.І. СУЧАСНЕ ПОНЯТТЯ ІНТЕГРАЦІЇ.....	20
Глазкова І.Я. СТРУКТУРА І ЗМІСТ НАВЧАЛЬНОГО ПОСІБНИКА «ПОПЕРЕДЖЕННЯ І ПОДОЛАННЯ БАР'ЄРІВ СТУДЕНТАМИ У НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ ВИЩОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ».....	22
Глеб А.Л., Стреха Е.А. ОЗНАКОМЛЕНИЕ ДЕТЕЙ СРЕДНЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА С ДЕКОРАТИВНЫМИ РАСТЕНИЯМИ ОТКРЫТОГО ГРУНТА.....	23
Голобурда М.А., Горбатова Е.В. ПРОБЛЕМА ФОРМИРОВАНИЯ ЧУВСТВА ЦВЕТА У ДЕТЕЙ СТАРШЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА	24
Голуб О.В., Павелків О.М. МЕТОДИКА ПРОВЕДЕННЯ НЕСТАНДАРТНИХ УРОКІВ З АЛГЕБРИ В ОСНОВНІЙ ШКОЛІ	25
Гон І.М., Шугасва Л.М. РІВНЕНСЬКА ЖІНОЧА ГІМНАЗІЯ: ФРАГМЕНТИ СТОРІНОК ІСТОРІЇ	27
Григорчук С.Ф., Янцур М.С., Трофімчук В.М. ФОРМУВАННЯ ЗНАТЬ ТА ВМІНЬ З ОСНОВ ДИЗАЙНУ В УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ В ПРОЦЕСІ ПРОФІЛЬНОГО НАВЧАННЯ ЗАСОБАМИ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ	28
Грбар С.В., Лазарець О.Ю., Присяжнюк І.М. РОЗРОБКА ВІДЕОЗАНЬ НА ТЕМУ «ДИФЕРЕНЦІАЛЬНІ РІВНЯННЯ ПЕРШОГО ТА ВИЩИХ ПОРЯДКІВ».....	30
Гуменюк О.В., Швець В.О. ІНТЕРАКТИВНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ МАТЕМАТИКИ	31
Дворцева Г.В., Міквабія Е.Г. МИСТЕЦТВО ЯК КАТАЛИЗАТОР ОБРАЗУ ЛЮДИНИ КУЛЬТУРИ У СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ.....	33
Гурская В., Дубинина Д.Н. ОСОБЕННОСТИ ВОСПРИЯТИЯ ХУДОЖЕСТВЕННОЙ ЛИТЕРАТУРЫ ДЕТЬМИ СТАРШЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА	34
Гаврилюк В.О., Давнюк С.В. МЕТОДИКА РОБОТИ НАД РОЗВИТКОМ СЛОВНИКОВОГО ЗАПАСУ УЧНІВ МОЛОДШИХ КЛАСІВ (НА ЛЕКСИЧНОМУ МАТЕРІАЛІ).....	35
Дем'янюк Т. М., Кирилецька Г.М. ОРГАНІЗАЦІЯ МОДУЛЬНО-РЕЙТИНГОВОЇ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ.....	36
Демчук І.А., Суржук Т.Б. УДОСКОНАЛЕННЯ ТЕХНІКИ ЧИТАННЯ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ НА УРОКАХ ЧИТАННЯ	37
Джас М.І., Колупасва Т.Є. ГЕНЕЗИС ПЕДАГОГІЧНОЇ ПРОФЕСІЇ В ЗАРУБІЖНІЙ ІСТОРИКО-ПЕДАГОГІЧНІЙ НАУЦІ	39
Джеджеря О.М., Кирильчук Ю.В. ФОРМУВАННЯ ЕКОНОМІЧНИХ ЗНАТЬ І ВМІНЬ УЧНІВ 10-11Х КЛАСІВ ПРИ ВИВЧЕНІ ПРОФІЛЮ «МЕТАЛООБРОБКА» НА ОСНОВІ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ	41
Дмитрук Р.М., Веремчук А.П. ФУНКЦІЇ СТУДЕНТА І ВИКЛАДАЧА ПІД ЧАС ОРГАНІЗАЦІЇ САМОСТІЙНОЇ НАВЧАЛЬНОЇ РОБОТИ.....	42

Довгаль О.П. ЕЛЕКТРОННИЙ ПІДРУЧНИК, ЯК ЗАСІБ НАВЧАЛЬНОГО СЕРЕДОВИЩА ПРИ ВИВЧЕННІ МАТЕМАТИЧНОГО АНАЛІЗУ В ПЕДАГОГІЧНИХ УНІВЕРСИТЕТАХ	44
Ермолаєва С.Н., Стреха Е.А. ОЗНАКОМЛЕНИЕ ДЕТЕЙ СТАРШЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА С СЕЗОННИМИ ИЗМЕНЕНИЯМИ В ЖИЗНИ ПТИЦ	46
Ємець І.В. ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО ФОРМУВАННЯ МОТИВАЦІЇ НАВЧАЛЬНО-МОВЛЕННЕВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ	47
Задерей М.Р., Кирильчук Ю.В. ФОРМУВАННЯ ЗНАНЬ І ВМІНЬ З ОБРОБКИ ХАРЧОВИХ ПРОДУКТІВ В УЧНІВ 10-11 КЛАСІВ НА ЗАНЯТТЯХ З ПРОФІЛЬНОГО НАВЧАННЯ ШЛЯХОМ МІЖПРЕДМЕТНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ	48
Іванова С.М., Стреха Е.А. ОЗНАКОМЛЕНИЕ ДЕТЕЙ МЛАДШЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА С РАСТЕНИЯМИ УГОЛКА ПРИРОДЫ	50
Ігнатюк Ю.В., Сингаївський Д.В. РОЗВИТОК ГРАФІЧНОЇ КУЛЬТУРИ УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ НА УРОКАХ КРЕСЛЕННЯ З ВИКОРИСТАННЯМ ОСОБИСТІСНО-ОРІЄНТОВАНОГО ПІДХОДУ	51
Калита В.О., Янцур М.С. ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОГО ІДЕАЛУ В УЧНІВ 8-9 КЛАСІВ У ПРОЦЕСІ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ ЗАСОБАМИ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ	52
Калініна О.С., Тарасенко Г.С. ДОМІНАНТНО-ОБРАЗНИЙ ПІДХІД ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ЕСТЕТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	53
Качинська Д.І., Швець В.О. ВИКОРИСТАННЯ НОВИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПІД ЧАС РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ТРАНСЦЕНДЕНТНИХ НЕРІВНОСТЕЙ	55
Кардаш О.Ю., Белешко Д.Т. МЕТОДИЧНА СИСТЕМА НАВЧАННЯ УЧНІВ ФІЗИКО-МАТЕМАТИЧНОГО ПРОФІЛЮ РОЗВ'ЯЗУВАТИ ТРИГОНОМЕТРИЧНІ РІВНЯННЯ ТА НЕРІВНОСТІ	56
Карпук А.В., Самсонюк Н.Ф. МЕДИКО-ЛОГОПЕДИЧНЕ ВИВЧЕННЯ ОСОБЛИВОСТЕЙ РОЗВИТКУ ДІТЕЙ З МОВЛЕННЕВО-РУХОВИМИ ПОРУШЕННЯМИ	58
Касянчук Т.В., Гегманчук Н.О. ПРОБЛЕМНИЙ ПІДХІД У ВИВЧЕННІ МОВИ ЯК ЗАСІБ АКТИВІЗАЦІЇ ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	58
Кмитюк О.В., Гудовсек О.А. КОНЦЕПТУАЛЬНІ ІДЕЇ ІГРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ	61
Коваль В.В., Пальчевський С.С. ФІЗИЧНЕ ВИХОВАННЯ МОЛОДІ В УМОВАХ ДОЗВІЛЛЯ	63
Ковальчук І.А., Тарасенко Г.С. СВІТОГЛЯДНА КУЛЬТУРА ЯК ОСОБИСТІСНИЙ ФЕНОМЕН	64
Кошелева Н.Н., Стреха Е.А. ОЗНАКОМЛЕНИЕ ДЕТЕЙ СТАРШЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА С ЛЕКАРСТВЕННЫМИ РАСТЕНИЯМИ	66
Куцова М.Г., Козлакова Г.О. ОСОБЛИВОСТІ ВИЗНАЧЕННЯ ЗАГАЛЬНИХ І СПЕЦІАЛЬНИХ КОМПЕТЕНЦІЙ БАКАЛАВРІВ З КОМП'ЮТЕРНОЇ ІНЖЕНЕРІЇ В УНІВЕРСИТЕТАХ КАНАДИ	66
Лебедина Е.В. ВЫСШЕЕ ОБРАЗОВАНИЕ И ПРОБЛЕМЫ ДУХОВНОЙ БЕЗОПАСНОСТИ	68
Лебейчук Т.Ю., Приймак О.П. МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ЗАДАЧ НА РУХ	69
Левчун О.І., Белешко Д.Т. МЕТОДИЧНА СИСТЕМА ПІДГОТОВКИ УЧНІВ 5 КЛАСУ ДО ОЛІМПІАД З МАТЕМАТИКИ	72
Ліщенко І.В., Рябокони В.І. РЕАЛІЗАЦІЯ ДИДАКТИЧНОГО ПРИНЦИПУ НАСТУПНОСТІ І ПЕРСПЕКТИВНОСТІ НА УРОКАХ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА	73
Лобач О.Л., Павелків О.М. ДИДАКТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДО ВИВЧЕННЯ ТЕМИ: «ПЕРВІСНА ТА ІНТЕГРАЛ» У КЛАСАХ ПРИРОДНИЧО – МАТЕМАТИЧНОГО НАПРЯМУ	75
Люлька А.А. ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	76
Малайчук Т.С., Кирилецька Г.М. ОРГАНІЗАЦІЯ ПРОБЛЕМНО-ПОШУКОВОГО НАВЧАННЯ В УЧНІВ 5-9 КЛАСІВ	77
Малашенок М.А., Малахова И.А. РАЗВИТИЕ ТВОРЧЕСКИХ СПОСОБНОСТЕЙ ДОШКОЛЬНИКОВ В ПРОЦЕССЕ ОБУЧЕНИЯ РУЧНОМУ ТКАЧЕСТВУ	78
Маліванчук М.В., Коваль Г.П. ПРИНЦИПИ, МЕТОДИКИ І ЗАСОБИ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЕВОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ. КОМПЛЕКСНИЙ АНАЛІЗ ТЕКСТУ	80
Мамчуровська М.В., Коваль В.В. ДИФЕРЕНЦІЙОВАНИЙ ПІДХІД ПРИ ВИВЧЕННІ МАТЕМАТИКИ В СЕРЕДНІЙ ЗАГАЛЬНООСВІТНІЙ ШКОЛІ	82
Матвійчук В.Л., Косарева О.І. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ОБРАЗУ МАЙБУТНЬОГО ШКОЛЯРА У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	83
Медведюк К.О., Сяська Н.А. МЕТОДИКА ЗАСТОСУВАННЯ ПРОБЛЕМНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ В КУРСІ СТЕРЕОМЕТРІЇ З ДОПОМОГОЮ КОМП'ЮТЕРА	85
Мельникова М.С., Шебеко В.Н. СТАНОВЛЕНИЕ СУБЪЕКТНОСТИ РЕБЕНКА В ДИГАТЕЛЬНОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ	86
Набочук О.Ю., Семещук І.Л. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ЗАДАЧ З ГЕОМЕТРІЇ З ВИКОРИСТАННЯМ ПРОГРАМИ “GRAN 2D”	88
Назарець Л.М. СПЕЦИФІКА ВПЛИВУ ЕМОЦІЙ НА ПІЗНАВАЛЬНУ ДІЯЛЬНІСТЬ ШКОЛЯРІВ	89
Начичко Л.М., Рябокони В.І. РОЗВИТОК ТВОРЧОГО МИСЛЕННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ В ПРОЦЕСІ ДИЗАЙНЕРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА УРОКАХ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА	91

Нелюбіна І.О. ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО НАВЧАННЯ І ВИХОВАННЯ ЛІВОРУКИХ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	93
Немеришина К.П., Рябоконт В.І. КРИТЕРІЇ ОЦІНКИ ЯКОСТІ ТВОРІВ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА	95
Немира Т.М., Горопаха Н.М. ГОТОВНІСТЬ ВИХОВАТЕЛІВ ДО РЕАЛІЗАЦІЇ КОМПЕТЕНТНІСНОГО ПІДХОДУ У ДОШКІЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ	97
Нестерчук А.Ф., Янцур Л.А. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ СЦЕНІЧНОЇ ТЕАТРАЛІЗОВАНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У СТАРШОМУ ДОШКІЛЬНОМУ ВІСІ	99
Новосад І.В., Янцур М.С., Трофімчук В.М. КОНСТРУКТОРСЬКА ПІДГОТОВКА УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ В ПРОЦЕСІ ПРОФІЛЬНОГО НАВЧАННЯ ЗАСОБАМИ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ.....	101
Опанасець В.В., Хірна К.С., Шроль Т.С. ВИКОРИСТАННЯ FLASH-ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	102
Остапчук Н.О., Павелків Р.В. ОСОБИСТІСНЕ СПІЛКУВАННЯ ПЕДАГОГА З УЧНЯМИ ЗА ДОПОМОГОЮ НЕВЕРБАЛЬНИХ ЗАСОБІВ.....	103
Павлова Н.С., Гнедко Н.М. ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ІНФОРМАТИКИ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ У ПРОЦЕСІ ВИКЛАДАННЯ ОСВІТНЬОЇ ГАЛУЗІ «ІНФОРМАТИКА».....	105
Павловська В.В. ГЕНДЕРНИЙ АСПЕКТ НАВЧАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ПОЛЬЩІ КРИЗЬ ПРИЗМУ ПРОЦЕСУ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ.....	107
Павлюк Т.О. ФОРМУВАННЯ КОМП'ЮТЕРНОЇ ТА ІНФОРМАЦІЙНОЇ ГРАМОТНОСТІ ДИТИНИ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	109
Павлюк Ю.А., Козлюк О.А. РОЗВИТОК ІГРОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЯК УМОВА ПІДГОТОВКИ ДІТЕЙ ДО ШКОЛИ... ..	110
Палаженко О.П. ВИКОНАВСЬКА МАЙСТЕРНІСТЬ ЯК ЄДНІСТЬ ТЕХНІЧНОЇ І ХУДОЖНЬОЇ СТОРІН В ПРОЦЕСІ ВИКОНАННЯ ТВОРІВ МУЗИКАНТАМИ-ДУХОВИКАМИ	112
Пекач Н.В., Суржук Т.Б. ВИВЧЕННЯ ТА ПОПЕРЕДЖЕННЯ ПОМИЛОК У ЧИТАННІ, ШЛЯХИ ЇХ УСУНЕННЯ	114
Піловець А.В., Белешко Д.Т. ЗМІСТ І МЕТОДИКА ПРОВЕДЕННЯ ФАКУЛЬТАТИВНОГО КУРСУ «РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ГЕОМЕТРИЧНИХ ЗАДАЧ У ПРОФІЛЬНІЙ ШКОЛІ»	116
Пітик С.М., Бричок С.Б. СТАТЕНЕ ВИХОВАННЯ, ЯК ПРОБЛЕМА ПЕДАГОГІЧНОЇ НАУКИ І ПРАКТИКИ 20-30 РР. ХХ СТОЛІТТЯ.....	117
Полтавська Н.Є., Червякова Н.І. ФОРМУВАННЯ ОРГАНІЗАТОРСЬКИХ ЯКОСТЕЙ ЯК ПРОФЕСІЙНО ЗНАЧУЩИХ ЯКОСТЕЙ ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ ЗАСОБАМИ ТЕХНОЛОГІЙ СПІВПРАЦІ	118
Полюхович Н.В. МІЖПРЕДМЕТНІ ЗВ'ЯЗКИ ЯК ВАЖЛИВИЙ КОМПОНЕНТ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МАТЕМАТИКИ ТА ЕКОНОМІКИ	120
Радимська О.Д., Белешко Д.Т. РОЗВИТОК ПІЗНАВАЛЬНОЇ АКТИВНОСТІ УЧНІВ ДЕВ'ЯТОГО КЛАСУ ПРИ ВИВЧЕННІ АЛГЕБРИ ЗАСОБАМИ САМОСТІЙНИХ РОБІТ.....	121
Свистун Т.І. ПРОБЛЕМА ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ МЕНЕДЖЕРІВ У НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕННЯХ	124
Севастьянов В.В., Руденко В.М. ПРОЕКТУВАННЯ ПЕДАГОГІЧНИХ СИСТЕМ МІЖНАРОДНИХ ОСВІТНІХ СЕРЕДОВИЩ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ.....	125
Сендега Т.В. ФОРМУВАННЯ У ДІТЕЙ ЛЮБОВІ ДО ПРИРОДИ В УМОВАХ ЕСТЕТИЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ ДНЗ.....	126
Солтис О.Д., Давнюк С.В. МЕТОДИКА ОПРАЦЮВАННЯ РЕЧЕННЯ В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ: АНАЛІТИКО-СИНТЕТИЧНИЙ АСПЕКТ	127
Соннік І.М., Косарева О.І. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ ЕМОЦІЙ В МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ У ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ	129
Столярчук Н.С., Семешук І.І. СПІВВІДНОШЕННЯ ЕМПІРИЧНОГО І ТЕОРЕТИЧНОГО У НАВЧАННІ ФІЗИКИ В 8 КЛАСІ	131
Таргоній Т.І., Коваль В.В. МЕТОДИКА ФОРМУВАННЯ ПРИЙОМІВ РОЗУМОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ МАТЕМАТИКИ	132
Тижук І.М., Янцур Л.А. ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО ВИКОРИСТАННЯ ТЕОРІЇ РОЗВ'ЯЗАННЯ ВИНАХІДНИЦЬКИХ ЗАВДАНЬ У НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОМУ ПРОЦЕСІ ДОШКІЛЬНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ	133
Трофімюк К.Р., Сингаївський Д.В. МЕТОДИКА ФОРМУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЧНИХ ЗНАНЬ І ВМІНЬ В УЧНІВ 10-11 КЛАСІВ НА ЗАНЯТТЯХ З ПРОФІЛЮ «ШВЕЙНА СПРАВА» ЗАСОБАМИ ІНТЕРАКТИВНИХ КОЛЕКТИВНО-ГРУПОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ	134
Тупік Ю.О., Гетманчук Н.О. БЕЗМАШИННИЙ ПРОГРАМОВАНИЙ КОНТРОЛЬ ЗНАНЬ ОРФОГРАФІЧНОЇ ГРАМОТНОСТІ СТУДЕНТІВ.....	135
Улітко А.В., Шроль Т.С. РОЗВИТОК ЛОГІЧНОГО МИСЛЕННЯ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ З ВИКОРИСТАННЯМ FLASH-ТЕХНОЛОГІЙ.....	137
Фирсова Ю.Н., Воловик А.К. РЕФОРМА ЄВРОПЕЙСЬКОЇ СИСТЕМИ ВІСШЕГО ОБРАЗОВАНИЯ В КОНТЕКСТЕ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ І ВНЕДРЕННЯ «НОВОГО ГОСУДАРСТВЕННОГО УПРАВЛЕНИЯ»	138

Фірак М.М. СПІЛЬНА РОБОТА ДОШКІЛЬНОГО ЗАКЛАДУ І СІМ'Ї З ФОРМУВАННЯ МОРАЛЬНОЇ ПОВЕДІНКИ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	140
Фоменко І.О., Горбунова Н.В. ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ФІЛОЛОГІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ ДО ПРОЕКТНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ОСНОВНІЙ ШКОЛІ.....	142
Хижняк О.В., Бєлих О.С. СТРУКТУРА ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У ВЕЛИКОБРИТАНІЇ.....	144
Хоровець Ю.С., Боровець О.В. ПРОБЛЕМА СОЦІАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ОСОБИСТОСТІ У СУЧАСНІЙ ПЕДАГОГІЧНІЙ НАУЦІ	146
Хролець О.І. ДО ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ ЧИТАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	147
Чудак Г.А., Белешко Д.Т. МЕТОДИЧНА СИСТЕМА НАВЧАННЯ УЧНІВ ФІЗИКО-МАТЕМАТИЧНОГО ПРОФІЛЮ РОЗВ'ЯЗУВАТИ ІРРАЦІОНАЛЬНІ РІВНЯННЯ ТА НЕРІВНОСТІ	148
Шелестюк Л.П., Кирильчук Ю.В. ФОРМУВАННЯ ЗНАНЬ І ВМІНЬ З ВИГОТОВЛЕННЯ ШВЕЙНИХ ВИРОБІВ В УЧНІВ 10-11 КЛАСІВ НА ЗАНЯТТЯХ З ПРОФІЛЬНОГО НАВЧАННЯ З ВИКОРИСТАННЯМ ОСОБИСТІСНО-ОРІЄНТОВАНОГО ПІДХОДУ НА ОСНОВІ СПОСОБІВ РОЗВИВАЛЬНОЇ ДОПОМОГИ	150
Якимчук М.Ю., Кирилецька Г.М. ПРО РЕФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ОСВІТИ УКРАЇНИ ТА НОВІ СТАНДАРТИ ОСВІТИ	151
Демченко Ю.Ю. ОСОБЛИВОСТІ ДОСЛІДЖЕННЯ ВИКОНАННЯ ФІЗИЧНИХ ВПРАВ НА УРОКАХ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ УЧНЯМИ СЕРЕДЬНОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ СІЛЬСЬКОЇ МІСЦЕВОСТІ	153
Ониськевич Т.В., Шевців З.М. ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КУЛЬТУРИ ЯК АКТУАЛЬНА ПРОБЛЕМА СУЧАСНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ НАУКИ.....	155
Бакшиш Э.Н., Зарединова Э.Р. СОЦІАЛЬНО-ЦЕННОСТНИЙ И ЗНАЧИМЫЙ ХАРАКТЕР ПЕДАГОГИЧЕСКОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ	157
Дяченко М. Д. ФОРМУВАННЯ ЖУРНАЛІСТСЬКОГО СВІТОГЛЯДУ ЯК ОЗНАКИ ПРОФЕСІЙНОГО СТАТУСУ В МАЙБУТНІХ ЖУРНАЛІСТІВ У ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ	158
Зиядинова Р., Зарединова Э.Р. ОБУЧЕНИЕ МЛАДШИХ ШКОЛЬНИКОВ ЧЕРЕЗ РАЗВИТИЕ ПОЗНАВАТЕЛЬНОГО ИНТЕРЕСА	159
Муединова А.С., Зарединова Э.Р. ОРГАНИЗАЦИОННО-ПЕДАГОГИЧЕСКИЕ УСЛОВИЯ ФОРМИРОВАНИЯ УЧЕНИЧЕСКОГО САМОУПРАВЛЕНИЯ: ТЕОРЕТИЧЕСКИЙ АСПЕКТ	161

Молодий психолог

Аверьянова Т.С. СОВРЕМЕННАЯ СЕМЬЯ: ОСОБЕННОСТИ ГЕНДЕРНОЙ СОЦИАЛИЗАЦИИ ДЕТЕЙ.....	164
Бояківська І.О., Каламаж Р.В. НЕГАТИВНЕ САМОСТАВЛЕННЯ ОБДАРОВАНИХ ПІДЛІТКІВ ЯК ПСИХОЛОГІЧНА ПРОБЛЕМА	166
Геккель Я.С., Романюк В.Л. ІНТЕРНЕТ-ЗАЛЕЖНІСТЬ ЯК ОДНА З ФОРМ АДИКТИВНОЇ ПОВЕДІНКИ	167
Генсіцька-Антонюк Н.О. МАТЕМАТИЧНІ ЗДІБНОСТІ ЖІНКИ: ОСНОВНІ ТЕОРІЇ.....	168
Гоцюк О.Л., Савелюк Н.М. ВІРТУАЛЬНЕ СПІЛКУВАННЯ СУЧАСНОЇ МОЛОДІ ЯК ПСИХОЛОГІЧНА ПРОБЛЕМА	169
Демянюк О.Б., Ямницький В.М. ОБРАЗ СВІТУ З ПОЗИЦІЇ ГУМАНІСТИЧНОЇ КОНЦЕПЦІЇ РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ	171
Джеджеря О.В. ГЕНДЕРНІ ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕЖИВАННЯ ТРИВОЖНОСТІ СТУДЕНТАМИ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ.....	172
Дідук Т.С., Савелюк Н.М. АУТИЗМ – «ХВОРОБА ХХІ СТОЛІТТЯ» ЧИ БЕЗПОРАДНІСТЬ ДОРΟΣЛИХ ПЕРЕД ДИТЯЧОЮ УНІКАЛЬНІСТЮ (СПРОБА ПСИХОЛОГІЧНОГО ПІДХОДУ ДО ПРОБЛЕМИ).....	174
Каравай Е.В., Леганькова О.В. СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГИЧЕСКИЕ АСПЕКТЫ ПРОБЛЕМЫ ИЗУЧЕНИЯ ОПТИМИЗМА И ПОЗИТИВНЫХ ЭМОЦИЙ	176
Кочубей О.С., Михальчук Н.О. ПСИХОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ОРГАНІЗАЦІЇ УСНОЇ ПЕРЕКЛАДАЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ-ФІЛОЛОГІВ	178
Остаповець Ю.В., Романюк В.Л. НАПРЯМКИ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОБЛЕМИ ДРУЖБИ В ПСИХОЛОГІЇ	180
Руккова, К. V., Likarchuk L.I. HEALTHY LIFESTYLE AS A SOCIAL AND PUBLIC POSITION OF YOUTH	181
Суходол А.Ю., Романюк В.Л. ТРИВОЖНІСТЬ ТА АГРЕСИВНІСТЬ ЯК МЕХАНІЗМИ ПСИХОЛОГІЧНОГО ЗАХИСТУ ДІТЕЙ.....	182
Тищенко І.А., Романюк В.Л. ОСОБИСТІСТЬ ТА ПРОБЛЕМИ МЕДИЧНОЇ ПСИХОЛОГІЇ	183
Тригуб Л.А., Денисенко В.М. THE STUDENTS SEARCHING FOR THE IDEALS IN MOVIE SERIALS BECAUSE OF LACK OF FAMILY SUPPORT.....	184
Хаусман Л.В., Павелків Р.В. ФЕНОМЕН ЕТНІЧНОЇ САМОСВІДОМОСТІ ОСОБИ.....	184
Черепехіна О.А. ПСИХОЛОГІЧНИЙ ЗМІСТ МОДЕЛІ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІОНАЛІЗМУ МАЙБУТНІХ ПСИХОЛОГІВ У ФАХОВІЙ ПІДГОТОВЦІ	186

Наукове видання

„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ”

**Матеріали V Міжнародної
науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців**

Частина 1. Психолого-педагогічний напрям

**18–19 квітня 2012 року
м. Рівне**

Відповідальна за випуск – Батишкіна Ю.В.
Комп’ютерна верстка – Батишкіна Ю.В., Назарук М.В.

Формат 60*84/16. Папір офсетний. Гарнітура Times New Romans.
Друк різнографний. Ум. друк арк. 29. Замовлення № 123 /1. Тираж 300 прим.

*Віддруковано засобами оперативної поліграфії ПП Самборський І.О.,
вул. Толстого, 3, м. Рівне, Україна, 33028.
тел. 0362-22-41-20*